

KUNST UDEN KRUKKERI

Det er noget af det smukkeste, mener kunstneren Gerry Dinnage - kvindeskulpturen i vandets farver og lys.

Gerry Dinnage elsker at male, men han vil ikke smøre lærredet ind i budskaber. Kunst skal først og fremmest være smukt - som for eksempel en kvindes krop, badet i vand og lys

Af Jeanette Hougaard jeh@b-l.dk

Jeg har sat blomster på bordet, fordi du skulle komme», siger Gerry Dinnage med et smil og peger på et gammelt rødbedeglas og en plastikspand, hvor de rene pensler strutter som friske tulipaner. Og hvad er mere naturligt at

pynte op med, når man er herre i eget atelier, hvor Gerry selv maler og holder malekurser for andre to-tre dage om ugen. Samtidig arbejder han en stor del af tiden som malerikonservator på hans værksted i København, hvor han restaurerer malerier, der trænger til en kærlig pensel, en rengøring eller reparation.

Lige nu har 53-årige Gerry Dinnage travlt med at lægge sidste hånd på nogle af de 25 store billeder, han skal udstille på Galleri Knud Grothe. Det er tredje gang han udstiller på det anerkendte galleri i Charlottenlund, og selvfølgelig vil Gilleleje-kunstneren medbringe en masse smukke kvinder til lejligheden.

For han har 'noget' med kvinder og særligt med kvinder i vand. Det er motiver, der igen og igen svømmer ind på hans lærreder. Af en ganske simpel forklaring:

»Jeg elsker vand. Hvis jeg kunne, ville jeg surfe hele tiden, det er det bedste. Og når man blander vand - og kvinder, som har interesseret mig hele livet, så kan det ikke blive bedre«, siger han med et skævt smil.

At en stor del af hans motiver er kvinder, der bevæger sig i vand, begrundes han dog også med de maletekniske muligheder for at lege med lys og dybde i billederne. Noget han selv har jagttaget mange gange, når han alene og sammen med konen Heidi og parrets tre døtre har rejst rundt i verden og på mange snorkelture er blevet betaget af havets liv, farver og lysspil.

Kunstnere er ikke noget særligt

Målet for Gerry Dinnage er at komponere og male noget, der er SMUKT på lærredet.

»Jeg har feminist-venner, der kærligt kalder mig en idiot. Hvorfor maler du ikke kvindernes historie i stedet for deres bryster, spørger de. Men jeg vil *ikke* male kvindernes historie. Jeg maler heller ikke for at sige 'noget' og komme med politiske budskaber.

Jeg maler dét, som jeg synes er smukt. Jeg synes, folk skal have kunst på deres vægge fordi det er smukt og berigende, og smukke billeder giver noget til samfundet.

»Jeg er heller ikke sådan en kunster, der vågner op om morgenen og ikke kan lade være med at male. Ville nok hellere surfe, men det kan jeg ikke leve af. Jeg elsker at male, men jeg begyndte mest fordi jeg opdagede, at jeg var god til det«.

At være kunstner er ikke en skid mere værd end at være blikkenslager eller noget som helst andet. Men selvfølgelig - så vil der altid være nogle blikkenslagere, der er bedre end andre«.